

Nu er det så vores politikergeneration, der her i Folketinget får til opgave at lave en ny kommunalreform, og det er naturligvis mit håb, at det nuværende Folketing vil være lige så fremsynet, være lige så modigt som det Folketing, der før 1970 besluttede de under alle omstændigheder meget omfattende ændringer, der var tale om dengang. Det kræver mod, det kræver beslutningskraft og forhåbentlig fra et meget, meget bredt flertal i Folketinget.

Vi har jo i Det Konservative Folkeparti en forhistorie i forbindelse med det emne her. Jeg tror, det var helt tilbage i 1988, at den konservative statsminister Poul Schlüter gjorde rede for, at efter hans opfattelse var tiden allerede dengang inde til en kommunalreform med kun to administrative led og så nogle større kommuner, end man kendte dengang. Det var der ikke i offentligheden den helt store tilslutning til, men det er en tankegang, som vi har arbejdet med lige siden.

Der vil også være medlemmer af Folketinget, der vil kunne huske, at Det Konservative Folkeparti fremsatte et beslutningsforslag i midten af 1990'erne, et beslutningsforslag, hvor man opfordrede den daværende regering til at nedsætte en strukturkommission til at udarbejde et oplæg til, hvordan man kunne begrænse antallet af forvaltningsled i Danmark.

Forslaget led sådan set en krank skæbne, men der skete dog det efterfølgende, at den såkaldte Opgavekommission blev nedsat direkte foranlediget af det konservative beslutningsforslag. Men det kom der jo ikke så forfærdelig meget ud af.

Debatten bølgede videre, og vi udarbejdede vores eget konkrete oplæg i 2001 til, hvordan vi mente, den offentlige sektor skulle forvaltes i fremtiden. Vi var en lille flok, der mødtes over et års tid for at udarbejde oplægget, og det blev så gentaget i en lidt anden form i 2002 i sammenhæng med, at den nuværende regering nedsatte Strukturkommissionen.

Vi kommer så til den 9. januar 2004, for et lille halvt års tid siden, i Vingsted, hvor Strukturkommissionen offentliggjorde sit oplæg. Jeg vil godt sige om Strukturkommissionens oplæg, at jeg synes, det var et godt beslutningsgrundlag, man kom frem til. Det er min ganske bestemte opfattelse, at Strukturkommissionen med sin betænkning for alvor satte gang i debatten i den kommunale verden og i den amtskommunale verden, men også rundtomkring i lokalsamfundene.

Hvis man ser, læser, hvad der har været af debatindlæg, hvad der har været af referater af debatmøder om dette vigtige tema siden dengang, ja, så vil man kunne komme til den konklusion, at der næppe er et politisk tema, der har været så grundigt folkeligt gennemdrøftet som det tema, vi diskuterer her i dag.

Vi skrev fem punkter ned i den konservative folketingsgruppe, dengang Strukturkommissionen kom med sit oplæg, fem punkter, der efter vores opfattelse skulle være det bærende, det overordnede, når vi skulle tage stilling til et oplæg, som regeringen ville fremkomme med.

Det første punkt er sådan set overliggeren for det hele: Vi skal forsøge at indrette den offentlige sektor sådan i Danmark, at vi ikke kun nu, men også 10, 20, 30 år ud i fremtiden sikrer de bedste muligheder for optimal kvalitet i den service, som den offentlige sektor skal yde over for sine borgere.

Kl. 14.40

I den samme pind havde vi også et ønske om en optimal ressourceudnyttelse, ikke fordi vi vil ud i nogen sparerunde, men fordi vi er klar over, at under alle omstændigheder vil de ressourcer, vi har til rådighed, være knappe, og derfor skylder vi skatteyderne, vi skylder hinanden at sørge for, at i den struktur, vi får dannet, vil der også være en optimal ressourceudnyttelse.

For det andet havde vi et ønske om at trække beslutninger, der skulle træffes om den borger-nære service, så tæt ud til borgerne som muligt. Vi ønskede, at så mange opgaver, som vi efter en nøje vurdering fandt hensigtsmæssigt, skulle placeres i primærkommunerne, idet vi har den opfattelse, at det er det bærende demokratiske element. Det er så tæt på borgerne, det er dem, der skal træffe de beslutninger, som borgerne er afhængige af. Det er derfor, det er godt at få placeret så mange beslutninger som muligt i primærkommunerne.

Den tredje pind handlede om, at vi arbejder ihærdigt for, at når vi placerede en opgave, så skulle ansvaret placeres entydigt, det vil sige, at det skulle placeres i et og ikke flere forvaltningsled. Det er et formål, som man ikke vil kunne få opfyldt hundrede procent, for så skal vi kun have ét forvaltningsled i Danmark. Men i videst mulige omfang skulle vi have de kendte gråzoner væk, som vi har i øjeblikket – vi har jo ikke fået vedtaget noget nyt endnu – mellem primærkommunerne og amtskommunerne.

For det fjerde ønskede vi, at borgerne skulle opleve den offentlige sektor og den service, der